ОРГАН ПАРТБЮРО, КОМІТЕТУ ЛКСМУ, ПРОФКОМУ
ТА РЕКТОРАТУ КИЇВСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО
ПЕДАГОГІЧНОГО ІНСТИТУТУ імені О. М. ГОРЬКОГО

ТАКА ПРАКТИКА МАЛО ЩО ДАЄ

Педагогічна практика студентів 4-х курсів у 1962—1963 навчальному році організована по-новому. Ще в червні Міністерство освіти повідомило ректорату педінститутів і завідуючих обласними відділами народної освіти, що студенти четвертих курсів будуть направлені на робочі місця вчителів для проходження річної практики. В такому плані складені доповнення до діючої інструкції про організацію і проведення педагогічної практики студентів педагогічних інститутів. У «верхах» підготовка розпочалася ніби-то вчасно, але вона не була доведена до «низів».

Директори шкіл не знають називок Міністерства й використовують студентів-практикантів по-своєму.

По-перше, вони перевантажують їх годинами; по-друге, дають роботу не за фахом.

Міністерство освіти ясно вказує: «Категорично заборонити директорам шкіл використовувати студентів не за спеціальністю; спланувати роботу так, щоб педнавантаження практикантів не перевищувало 18—20 тижневих годин».

А тим часом студенти-практиканти мовно-літературного факультету за спеціальністю учителі української мови, літератури й вихователі шкіл-інтернатів, читають німецьку мову (М. Машкіна, А. Папуша, В. Ткалич, Н. Саліковська), французьку мову (Г. Чебаненко), історію (К. Куліш, М. Булуй), малювання, фізкультуру та інше.

Дуже важко уявити, як студенти без спеціальної підготовки справляються з таким педнавантаженням, коли до того годин на тиждень у них не 18—

20, а куди більше: Л. Побідаш і О. Куліш мають по 27 г., М. Булуй — 29 г. тощо.

Міністерство вказує, що студенти до виїзду на практику повинні знати «зміст навчальної програми з свого фаху та шкільні підручники». Як же тоді можна було посилати студентів мовно-літературного факультету на викладання історії, фізкультури, іноземних мов та інших предметів не їхнього фаху?

Крім того, студенти 4-го курсу до такої стажистської практики навіть із свого фаху не підготовлені. Їм треба викладати радянську літературу у 5, 6, 8-х класах, а також і в 11-му класі. А вони, як на українському, так і на російському відділі, в інституті курсу радянської літератури не слухали, а що вчили в середній школі — забули. Тому на уроках і трапляються часом непорозуміння.

Допомога студентам-практи-

кантам з інституту через листування й виїзд окремих методистів мало ефективна, бо практиканти розкидані по найбільш віддалених селах Кримської, Одеської областей. Сполучення з ними не зручне, та методисту й не можна багато днів витратити на одного студента.

Така практика мало що дає для підготовки висококваліфікованих учителів.

Необхідно, на мою думку, на річну стажистську практику (коли є така потреба) посилати не четверті курси, а п'яті. Студенти 4-го курсу хай нормально здобувають знання в інституті, пройдуть шеститижневу активну практику в школі з методистом-фахівцем і набудуть уміння, необхідних для вчителя. Тоді й самостійна, стажистська практика (уже на п'ятому курсі) даватиме кращий ефект.

Доц. Ф. БУГАЙКО,
керівник педагогічної
практикою факультету.

Важко. Але цікаво

Роз'їжджалися в усі кінці України: до Харкова, Львова, Дніпропетровська. Хвилювань було багато. В основному вони зводились до короткого і простого в своїй таємничості речення: «Як буде там?». А завдання серйозні. Треба давати зразкові уроки з психології, дошкільної педагогіки, з методик дошкільного виховання. Крім того, виховна, громадська, культурно-масова робота. Тут є над чим задуматися.

І ось ми в педучилищах. Хвилюючі зустрічі з старшими товаришами-випускниками нашого інституту, а тепер викладачами. Їх поради, допомога підбадьорюють, ми почуваємо себе трохи впевненіше.

Так, труднощі були. Спочатку на уроках, особливо при опитуванні, де потрібно насамперед самому добре знати матеріал, індивідуальні особливості учнів, уміння спрямувати їх у вірному напрямі. Нелегко і оцінити знання.

У роботі класного керівника, методистом групи нам довелося не раз зіткнутися з невеликими труднощами. Головне те, що скрізь потрібно виявляти творчий підхід, вкладати горіння свого

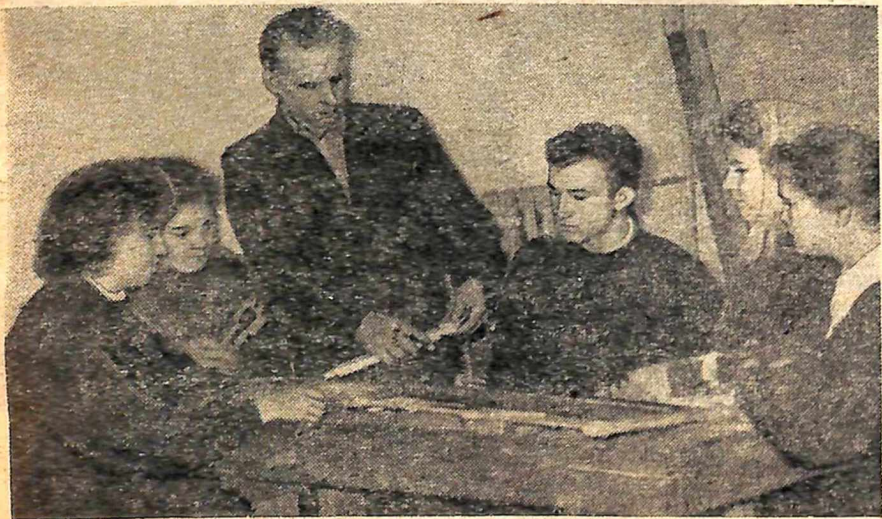
серця — тоді учні відповідатимуть відвертістю, підтримають усі твої починання. Важливо, що ми одразу влилися в педагогічний колектив, разом з усіма вирішували немало цікавих справ. Треба відзначити, що ми багато дечому навчилися у викладачів технікуму, набули деякого практичного досвіду, вирости. Свідченням цього є те, що такі студенти, як Л. Писаренко, Г. Панасенко, Г. Шевчук, Г. Бас, Г. Павлюченко, Л. Селезньова, К. Литвиненко, С. Шклярчук і ін., провели педагогічну практику на високому ідейному і теоретичному рівні. Їх робота оцінена вищим балом, про це також свідчать характеристики, які вони привезли з училищ.

Конференція з підсумків педагогічної практики заслухала звіти багатьох практикантів. Вони зводились до того, що за півроку, проведених у педучилищах, наші студенти багато чому навчилися. Звичайно, було нелегко, але саме в труднощах набувається дорогий учительський досвід.

Г. МИШАСТА,
студентка 4 курсу
дошкільного відділу.

ПОВЕРНУЛИСЯ В ШКОЛИ

Протягом першої декади січня проходили заняття для студентів 4-х курсів, які перебувають на підпорядкованій педагогічній практиці. Студенти одержали необхідні настанови для самостійної роботи в міжсесійний період, прослухали лекції з найважливіших питань фахових дисциплін. Хоч зустріч студентів з викладачами була короткочасною, але вона дала багато для наступної роботи практикантів. Практиканти повернулися в школи, щоб продовжувати свою роботу на місці вчителя.

У виробничих майстернях передекламенаційне поживлення. Майбутні вчителі фізики і виробничого навчання підводять підсумки своєї роботи за семестр: складають замітки, завершують лабораторні роботи. Ось і зараз: у столярних майстернях викладач М. Духота допомагає фізикам 2 курсу у підготовці до заліку. Фото В. Тимошенка.

Партія активно проводить лєнінську політику в мистецтві, боролася і буде боротися за життєву правду, проти чужих ідей у художній творчості. Вона направляє розвиток літератури і мистецтва по шляху, вказаному В. І. Леніним, по шляху служіння народу, який будує комунізм.

(З промови секретаря ЦК КПРС Л. Ф. Ільчова «Сили творчої молоді — на службу великим ідеалам»).

НАЗУСТРІЧ ВИБОРАМ

ЗВІТУЮТЬ СЛУГИ НАРОДУ

9 січня в актовому залі відбулася зустріч виборців Радянського району з депутатами районної ради тт. Д. Гнатюком, Є. Ревуцьким, М. Кузнецовим, М. Бабенко, Н. Бай, К. Хреновим, В. Кожуховським.

За дорученням районних організацій зустріч відкрив секретар парторганізації інституту М. Терещенко, який зазначив, що підготовка до виборів у місцеві ради цього року проходить в обставині небувалого творчого піднесення радянського народу, натхненного історичними рішеннями листопадового Пленуму ЦК КПРС.

Слово надається депутату Є. Ревуцькому. Він розповідає про охорону здоров'я в районі, про стан освіти, про будівництво. Промовець підкреслює, що за останні два роки в районі одержали житлоплощу біля 1000 сімей, відкрито кілька дитячих садків і ясел, розширено сітку лікувальних закладів. Велика увага приділяється роботі шкіл району.

Депутат райради академік К. Хренов розповідає про

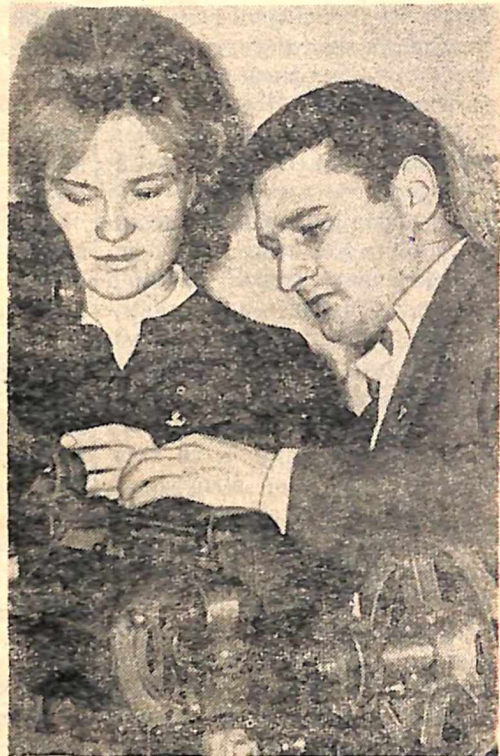
структуру Рад і ті ділянки роботи, які вони охоплюють у своїй повсякденній діяльності. Депутати, вказує він, систематично звітуються перед своїми виборцями, найбільш важливі питання з життя району обговорюються на засіданнях сесії райради.

Депутат В. Кожуховський зупиняється на питанні більш тісних зв'язків депутатів з своїми виборцями, про доцільність частіших зустрічей і звітів депутатів перед ними, про залучення широких трудящих мас до участі в роботі місцевих рад.

В кінці зустрічі депутати райради також відповіли на запитання трудящих. Головуючий на вечорі М. Терещенко від імені виборців подякував депутатам за сумлінну роботу і побажав їм нових успіхів у праці на благо нашого народу. Потім відбувся концерт артистів Київського оперного театру з участю депутата райради народного артиста СРСР Д. Гнатюка.

СЕСІЯ РОЗПОЧАЛАСЯ

389 студентів інституту одержали в цьому році права кінодемонстратора. Набуті знання майбутні педагоги понесуть в школи вже тепер, коли проходять мур педагогічної практики. Тому багато з них переглядають фільми, роблять їм педагогічну оцінку, створюють методичні розробки. Це пригодиться для самостійного використання технічних засобів на уроках та у виховній роботі. На фото: студенти 3 курсу російського відділу З. Бабакова, О. Єхлаков готуються до складання екзамену.

Побоювання не виправдались

Я дуже задоволений результатом екзамену з російської літератури XIX ст. на 3 курсі російського відділу. Подумати тільки: курс величезний, читався він на протязі довгого часу, багато авторів, творів художньої і критичної літератури. Признатись, я побоювався за студентів, що вони будуть не в змозі як слід опанувати такою великою кількістю програмового матеріалу. І добре, що мої побоювання виявились даремними.

Подивіться на результати ек-

замени. Із 31 особи в групі склали на «відмінно» 23, всі останні виявили добрі знання. Особливо хочеться відзначити змістовні, чіткі відповіді О. Єхлакова, В. Кобилко, С. Кузовлевої, К. Потривай, Е. Тимчук. Вони добре засвоїли пройдений матеріал, чудово орієнтуються у літературному процесі, пам'ятають найголовніші події і факти літературного життя.

Бажаю третьокурсникам російського відділу і останні екзамени скласти так само успішно. Доц. Л. КАРЛОВ.

Консультація в гуртожитку

У ленінграді гуртожитку № 2 зібралася група студентів 2 курсу мовно-літературного факультету. Ось і прийшов до них доц. Ф. Поліщук. Почалася консультація з курсу давньої української літератури, який студенти складатимуть через кілька днів. Студенти задають цікаві запитання, дехто на них тут же відповідає. Викладач докладно зупиняється на багатьох складних проблемах літературознавства, пов'язує події минулого із сучасністю. Зокрема досить корисним було для студентів ознайомлення з сучасним станом католицької релігії, що особливо виявився на Вселенському соборі в Римі, який відбувся в кінці минулого року.

Ці матеріали студенти використовують для характеристики полемічної літератури XVI—XVII ст.

І ще одне цікаве явище. На консультацію студенти з'явилися в основному підготовленими. Таким чином, викладачеві довелося зупинитися тільки на найголовнішому, найсуттєвішому, доповнювати, поглиблювати знання. Особливо добре, що студенти в більшості прочитали тексти рекомендованої літератури, знають окремі критичні роботи. Їм всі підстави думати, що і екзамени, який відбудеться 14 січня, вони складуть успішно.

О. ПЕТРИК.

У мене мати вчителька сільська,
І шлях її, як борозна тяжка,
В негоду вився, а земля ковзка.
Було стремління та й було каміння!
Лиш гордий я, що це її рука
І дівчині і серцю юнака
Свого життя передала горіння.
Не легко в полі слати килим рути,
Чи з океаном позмагатись люти.
Однак недавно я зумів збагнути,
У повноліття ставши на поріг,
Що вчитель перший вибирає маршрути,
Він-штурманом завжди повинен бути
Усіх земних і зоряних доріг.

Чому програли наші дівчата?

У листопаді почалася чергова спартакіада нашого інституту. Вже закінчилася першість факультетів з баскетболу і волейболу. Ці змагання викликали великий інтерес у наших

студентів. Стільки болільників наші спортивні зали не вміщали в останні два роки. З баскетболу цікавими були зустрічі між командами фізико-математичного і педагогічного факультетів. Зупинюся більше на іграх волейбольних команд.

У першості брали участь 5 чоловічих і 6 жіночих команд. Треба сказати, що ігри жіночих команд відбувалися значно цікавіше, ніж чоловічих. У дівчат зросла техніка. Особливо це стосується першої команди педфаку, яка завоювала перше місце. За нею ідуть спортсменки мовно-літературного факультету. Можливо тому, що команда фізико-математичного факультету повністю укомплектована першокурсниками, вона

виявилася найслабкішою. Не створено там ще справжнього колективу, не вистачає і дисципліни. Запізнення на ігри, неявка викликали нервозність, знижували почуття відповідальності, отже і привели до ряду поразок.

Немала вина і спортклубу інституту. По-перше, змагання дуже затяглися. По-друге, на мою думку, неправильним є положення про кількість команд від факультетів. До того ж давно пора закінчити з втручанням сторонніх людей у рішення спортклубу, встановити раз і назавжди кількість команд, прийнятну для всіх факультетів. Треба, щоб факультети грали в однакових умовах.

А. І.

ЛИСТ ДО РЕДАКЦІЇ

ЗАОЧНИК ПРИЙШОВ НА КОНСУЛЬТПУНКТ

Доц. І. КРУК

Написав я цей заголовок і подумав: І все-таки одно слово у ньому не точне, заочникам доводиться їхати на консультації за десятки, а іноді і за сотні кілометрів. Однак приїжджають, і з кожним роком популярність цього виду роботи зростає, бо студенти зрозуміли його необхідність.

Чи не наймоднішим виразом в інституті стали слова: «Самостійна робота студентів». По відношенню до заочників до цієї фрази додається ще одне «специфічне» слово і разом з ним фраза звучить ще значиміше: «Міжсесійна самостійна робота студентів». Хоч всім ясно, що студенти стаціонару теж повинні самостійно працювати в період між сесіями, а не тільки тоді, коли вони відбуваються, епітет «міжсесійна» міцно приріс тільки до роботи заочників. Може це тому, що заочники ми бачимо тільки на сесіях.

А ось заочник сам намагався бачитися з викладачем частіше. Хоч би для того, щоб скласти екзамени, залік, розвантажити себе на майбутню — зимову чи літню сесію.

У навчальних планах заочних відділів ще до цього часу має місце таке недоречне становище, коли студентам читається курс, і тут же, негайно, часто в той же день, коли прочитана остання лекція, вони повинні скласти екзамени з цього курсу. Гут вже як не намагався, а глибини знань не доб'юся, бо студент, як би він цього не бажав, не зможе вкласти в голову прослуханий курс навіть настільки, щоб звернутися до викладача за консультацією. І найбільш безглуздо те, що екзаменатор не має морального права посправжньому вимагати від сту-

дента. Починається гра в екзамени з дуже прозорим сумно-іронічним підтекстом.

Де ж вихід? Перш за все в ліквідації таких ненормальних явищ у навчальних планах. А поки вони ще є (а може деякий час і будуть, бо ті, хто узаконував навчальні плани, не з великим бажанням ідуть на їх удосконалення), то треба в самих інститутах шукати вирішення питання. Ось тут на допомогу і приходять консультації. Навчальна частина заочного відділу на свій страх і ризик нерідко переносить екзамени, які студенти повинні складати, скажімо, в січні, зразу ж після прослухання курсу, — на березень або на квітень. Заочники з задоволенням ідуть на це. Більш того, вони самі люблять розумного графіку.

Але консультації необхідні і при нормальному дозуванні часу у навчальному плані. Наприклад, в літню сесію прослуханий курс, а в січні студенти повинні скласти екзамени. Навіщо очікувати, якщо можна його скласти раніше. І студент приїжджає на консультації у жовтні, листопаді.

Нещодавно мені довелося розмовляти із заочниками на одній із чергових зустрічей на консультації в Білій Церкві. Найцікавіше слухати студентів старших курсів. Вони з задоволенням розповідають про те, що з кожним роком все гостріше відчували необхідність відвіданя консультації. Як нам не важко їхати за десятки кілометрів, говорять вони (а це ж дійсно нелегко — зимою, в осінні дощі, по весняному роздоріж-

ж!), ми їздили б, якби і частіше організовувалися заняття. Адже це змушує працювати, дає відчуття того, неначе ти їдеш на звичайні заняття в інститут, здається, що ти не заочник.

Із задоволенням ідуть в райони і викладачі. І не тільки тому, що вони можуть дати консультації, провести бесіду із студентом з навчального матеріалу в порядку простої перевірки знань, контролю за роботою студента, прийняти залік, екзамени; викладачі математики приймають контрольні завдання, які студенти виконують у їх присутності, при їх дозволі в таких випадках, допомогти. Так, не тільки тому. На консультаціях якось ближче пізнаєш студента, бо сюди він з'являється не так офіційно, як в інститут. Велика роль і чисто психологічного моменту: студент дивиться на викладача в якійсь мірі як на свого «гостя», що дозволяє встановити між ними стосунки з більшою простотою і відвертістю, особливо у розмовах на «особисті» теми. Тут скарги заочників на зайнятість стають більш зрозумілими, бо є можливість у всьому переконавшись на місцях.

Серед труднощів єсть такі, які заочникам дуже нелегко перебороти, бо впираються вони у адміністративну черствість і тулість. Деякі завідувачі райВНО, директори шкіл ніякої допомоги заочникам не подають, а іноді спеціально завантажують їх роботою. На несміливі слова вчителя-заочника про те, що йому потрібен час для навчання, вони звичайно відповідають: «Ви — вчитель, і інші теж вчителі, для мене всі рівні, а навчання — ваша особиста справа». (Закінчення буде).

Дбати про спортивну честь інституту

Хочеться написати кілька слів відносно нашої газети «За педагогічні кадри». За два роки навчання в інституті я дуже мало читав у газеті матеріалів про розвиток спорту в інституті, не бачив жодної фотографії наших кращих спортсменів, команд. Те ж саме бачимо і тепер, коли проходить спартакіада — про неї кореспонденцій нема.

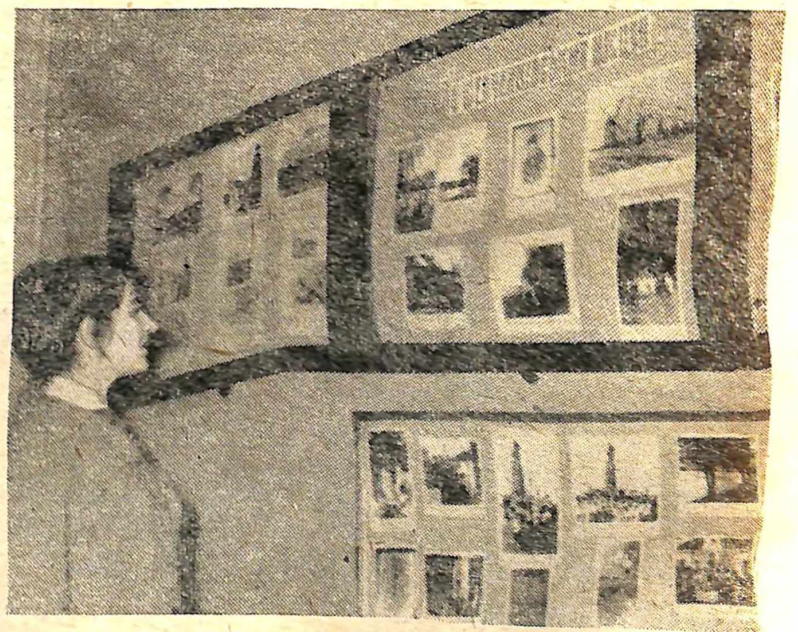
Нашим спортсменам часто доводиться виступати на місцевих змаганнях, і не завжди ми там досягаємо хороших результатів. Якби було більше волі до перемоги, технічної підготовки, справи виглядали б трохи інакше. У цьому теж велику допомогу може надати наша газета. Треба розібратися у причинах невдач, проаналізувати, втрутитися.

Коли спортсмен захищає честь колективу, то він повинен весь час відчувати, що колектив цікавиться ним, допомагає йому — цього якраз у нас і нема. Громадськість інституту не цікавиться роботою нашого численного спортивного колективу, не приділяє цій справі належної уваги. У величезній мірі це стосується і редакції багатотиражки.

Вважаємо, що для покращання спортивної роботи в інституті потрібно організувати в нашій газеті спортивний куточок. Хотілось би, щоб на підняті мною питання відгукнулися ті, хто любить спорт, хто дбає про спортивну честь нашого інституту.

А. ІЛІЯШЕНКО,

за дорученням бюро волейбольної секції.

На мовно-літературному факультеті відкрито фотовиставку «По шевченківських місцях». Вона розповідає про те, як студенти українського відділу разом з викладачем Ф. Грімом побували у місцях, де жив і творив великий поет.